

stemme for, at vi gaa ind paa Konventionen med Sverig; saa faae vi Guldsobeni og vi faae jo des uden ikke Andet, end hvad vi her i Thinget enstemmig have bedtaget for et Par Maanedes Tid; jeg vil ikke sige som det Bedste, man kunde faae, men som noget meget Brugbart. — Enkelte Medlemmer, af Thinget have dels idag og dels tidligere ved denne Sags Behandling udtalt sig for, at man skulde vente. Nogle vilde vente, til man kunde faae et uindvæst System; men i saa Fald vilde de komme til at vente meget længe; Andree vilde hellere, at vi skulde gaa over til det tydske System. — Jeg tror, at det er en Umulighed for os at gaa over til det tydske System uden en Konvention; og jeg tror ikke, at det vilde være Tale om en saadan; thi i den Konvention vilde det tydske System kun være os til Fordærvelse og kun medføre et aarligt klæffeligt Tab, og det vilde blive overstyrmmede med tydske Skillemynt. Derpaa kunne vi være sikke som det lille Land, liggende ved Siden af det store. — Men hvad er det nu? Mindretallet vil Mindretallet udtale, og det maa jo ogsaa antages at være dets sande Mening; da det for har været med til at indstille Konventionen til Bedtagelse, at det vil en Forening paa det foreliggende Grundlag, paa det af Regjeringen forelagte Grundlag med Sverig-Norge; men, siger det, det vil ikke gaa ind paa en Forening med Sverig alene, hvortil det vil vente til næste Aar; thi det kan da have Saab om at kunne faae en Forening bragt i Stand med begge de nordiske Riger. Dette maa være Mindretallets Gængang efter hele dets Stilling. Jeg tror nu, at den her Mindretallet gaar, er meget uheldig. — Gri der endnu Mulighed for at komme til en Konvention mellem alle de tre Riger; da er det ved at vedtage Regjeringens Forslag, da er det ved nu at indgaa en Konvention med Sverig og holde Beien aaben for Norge. Jeg skal her kun udtale, og det skal jeg tillade mig at udtale til begge Sider, at jeg ikke kan Andet end finde det uheldigt, at man her taler om at stode Norge eller at stode Sverig. Vi maa her have vor fuldstændig frie Beslutningsret med Hensyn til, hvad vi mene at kunne forsvare at gjøre lige over for Danmark; vi have den fulde Frihed og Ret til at gjøre, hvad vi ville, uden at bekymre os om Udtalelser om, at vi stode Norge eller at vi stode Sverig; Naar jeg dernæst gaar over til det Enkelte i Mindretallets Forslag, da finder jeg, at Mindretallet ikke indfører Tidning Mindretallet er fuldstændig enigt med alle Andree om, at Tidningen er at foretrække, at det end det bedst, og tillige det fornuftigste System, men net, det vil ikke indføre det, og hvorfor? Fordi det vil holde Beien aaben til en Gang i Siden at indføre et helt nyt Myntsystem. Jeg tror, at Mindretallet i saa Henseende heller ikke har Noget for sig. Vilde man nu endelig ikke gaa ind paa en Konvention alene med

Sverig, saa vilde det dog alt Fald være fornuftigt at gaa ind paa det foreslaaede Kronemynt. Havde Mindretallet endda gjort det, saa kunde det dog sige, at det har faaet sig paa en Ve, som mulig vilde føre til en Konvention eller i alt Fald en Overensstemmelse i Mynt mellem os og Sverig og Norge, men den her, Mindretallet er gaaet, fører bort fra Maalet, og ikke til det. — Endelig følger det med Mindretallets System, at Solvet skal billighedes, det vil indmynte Dalere, jeg ved et ret; bin ikke ogsaa Specier, i alt Fald Dalere som Skillemynt, altsaa maa dog selv efter Mindretallets System, som efter dets eget Stående kun skal være foreløbigt, den nuværende danske Skillemynt, Dalere og Specier, indtages og ombyttes med maa indføre nye Dalere og nye Specier som Skillemynt og risikere om et Par Aar, naar vi skulle indføre det forordnede nye System, igjen at maatte indtælde dem. Jeg beder enhver betænke, om dette er fornuftigt. Forslaget er altsaa allerede i dets Enkeltheder faaledes, at det er umuligt for mig at stemme det for. Jeg skal slutte med det Saab, at vi kunne være færdige med denne Sag paa en helbig Maade, faaledes at vi ikke skal naa, naar vi mødes igjen, kunne have Guld og ikke Søl som vor Hovedmynt.

Sable — Dengang denne Sag forrige Gang laa for til Behandling, tillod jeg mig netop at gjøre opmærksom paa, hvor let man ved en saadan Sag, uden omfattede det, naar kunde udsætte sig for, at den stode paa Vansteligheder. Det kan ikke skules, at denne Sag nu er bleven til et stort politisk Spørgsmaal. — Det vil nu gaa over til denne Afstemning, skal jeg efter Alt, hvad der er fremkommet under denne Forhandling, begrundet, hvorledes jeg vil stemme, og jeg skal da fremhæve nogle Udtalelser, der ere komne dels fra den ærede Minister, dels fra den ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgkreds (Winther). Den ærede Minister siger, at han ved, hvad der tjener Norge bedst. — Han mener, at vi ville gjøre Norge en Tjeneste ved at stemme, som han vil. — I alt Fald er det sandt, at det vil kan være. — Hvad vil det nu sige, saa snart det foreligger den Kjendsgjerning, at Norges Representation har afgjort dette Spørgsmaal paa en anden Maade end den, hvorpaa den ærede Minister ønsker, at dette Spørgsmaal skal afgjores. — Jeg vil for mit Bedkommende ikke være med til at godkjende den Slags Udtalelser fra en Ministerbank. — Saa en saadan Udtalelse var falden i Norge, og jeg der stod overfor en Minister, der talte faaledes, vilde jeg sige: Jeg vil som Folkerepresentant mene, at jeg ogsaa har min Mening om, hvad der tjener Landet bedst. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgkreds udtalte ved denne Tid, at han aldeles ikke vilde se hen til, hvorledes Stemmningen er i det norske Storting og i den